

ת"פ 44332/12/13 - מדינת ישראל נגד רבקה ערג'י, הודיה אליהו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 44332-12-13 מדינת ישראל נ' ערג'י ואח'

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.רבקה ערג'י
2.הודיה אליהו

הנאשמות

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשמת 1 עו"ד גיל פידל

ב"כ הנאשמת 2 עו"ד שרית מרום

הנאשמות בעצמן

גזר דין

הנאשמות הורשעו בעבירות של קשירת קשר לפשע וחבלה במזיד ברכב.

כשבוע לפני המועד הרלבנטי לכתב האישום נפרדו הנאשמת 1 והמתלונן אשר היו בני זוג ונותר ביניהם סכסוך כספי.

בתאריך 23/5/13 קשרו שתי הנאשמות קשר לפגוע ברכבו של המתלונן.

לצורך הקשר וקידומו הגיעו הנאשמות אל תחנת דלק ברחובות. הנאשמת 1 רכשה בקבוק דלק ושתי הנאשמות הצטיידו בכפפות וגרביונים שחורים ונסעו אל כתובתו של המתלונן ביבנה. בתאריך 24/5/13 בשעה 02.30 לערך, חבשה הנאשמת 1 כפפות וגרביונים שחורים על ראשה, שפכה את הדלק על הרכב ולצידו הציתה ניר והנאשמת 2 השליכה את הניר על הרכב.

כתוצאה מכך נשרף הרכב במספר מוקדים.

התביעה הגישה צילומים המתעדים את הנזק שנגרם לרכב וכן את חוות הדעת של מומחה השריפות שביקר במקום האירוע.

התביעה ציינה כי במעשיהם פגעו הנאשמות בהגנה על שלמות קניינו של הפרט וכי מידת הפגיעה היא משמעותית ביותר.

התביעה הדגישה כי מדובר במעשה שבוצע בשכונת מגורים באישון ליל ולאחר תכנון מוקדם, לאחר שהנאשמות הצטיידו בדלק מבעוד מועד ואף גרמו לנזק לא מבוטל לרכבו של המתלונן.

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

התביעה ערה להמלצות שירות המבחן באשר לענישה וציינה כי על בית המשפט לשקול את מכלול השיקולים ולא רק את המלצות שירות המבחן, כך גם על בית המשפט לשקול שיקולי שיקום כשיקול אחד במכלול השיקולים ולא כשיקול בלעדי, כאשר בענייננו העבירות בהן הורשעו הנאשמות בנסיבותיהן, אינן מאפשרות ליתן משקל גבוה לשיקולי שיקום.

סוף דבר, עתרה התביעה להטיל על הנאשמת 1 - 13 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי ועל הנאשמת 2 - 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כ נאשמת 1 הדגיש את לקיחת האחריות ואת הבעת החרטה. מדובר בנאשמת בת 52 שהיא סבתא לשני נכדים כאשר האירוע נסוב סביב הלוואה שהלוותה למתלונן לצורך קניית רכב. על כן, כך טען אין תימה כי יש לה עמדה קורבנית. הגם שב"כ הנאשמת הסכים כי אין זו הדרך הראויה, הוא הפנה לכך שמדובר באישה קשת יום החיה בדוחק. מדובר בנאשמת המטופלת הן על ידי גורמי הרווחה והן על ידי גורמי בריאות הנפש ובין היתר מטפלת אף בבת בעלת צרכים מיוחדים. כתימוכין לטענות אלה, הציג ב"כ הנאשמת מסמכים שונים.

ב"כ הנאשמת 1 הפנה אל תסקיר שירות המבחן ואל האמור בו כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה לנאשמת ומאחר שמדובר במעידה רגעית ברגע של שטות, הרי שיש לענוש אותה בענישה צופה פני עתיד.

ב"כ נאשמת 2 הדגישה כי הנאשמת לקחה אחריות מלאה על המעשה מיד עם חקירתה במשטרה. היא הדגישה כי הדמות הדומיננטית באירוע זה היא הנאשמת 1 שאף הגתה את הרעיון ולאור נחרצותה הצטרפה אליה הנאשמת 2. חלקה מינורי יחסית.

ב"כ הנאשמת 2 ציינה כי מדובר בנאשמת בת 25 גרושה ואם לשני ילדים קטנים אשר היתה מטופלת על ידי גורמי רווחה ורק לאחר גירושיה חשפה את האלימות שחוותה במהלך נישואיה וכיום מטופלת במרכז למניעת אלימות. אף בתסקיר שירות המבחן צוין כי היא נתרמת מהטיפול. לנאשמת זו עבר נקי וזו הסתבכותה הראשונה עם החוק.

ב"כ הנאשמת 2 הציגה אסופת פסיקה המתייחסת הן לנאשמת זו והן לנאשמת 1 ולטעמה מדובר במתחם ענישה אחר מזה שהוצג על ידי התביעה ותחילתו במאסר מותנה ושל"צ.

ב"כ הנאשמת 2 הפנתה אל המלצות שירות המבחן, ביקשה להצטרף אליהן ולהעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולים אחרים.

מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת 1 עולה כי היא בת 52 גרושה ואם לשלושה ילדים, עובדת חלקית בעבודת ניקיון במשק בית. הנאשמת מוכרת לשירותי הרווחה ולגורמי בריאות הנפש ומקבלת קיצבה מהביטוח הלאומי.

הנאשמת הודתה בביצוע העבירה וציינה כי ברקע לה הלוואה כספית שנתנה למתלונן לצורך רכישת רכב אשר לדבריה לא הוחזרה לה. היא תארה מערכת יחסים מורכבת וסבוכה עם המתלונן, שהיתה מאופיינת ביחסי תלות ומלווה בתסכול מצטבר וחווית ניצול וחוסר אמון.

הנאשמת הביעה צער וחרטה על התנהגותה.

שירות המבחן התרשם מתפיסה קורבנית. כיום היא ערה יותר לבעייתיות שבהתנהגותה וציינה כי ההליך המשפטי מהווה עבורה גורם הרתעתי. היא ביטאה חרדה ממנו ומתוצאותיו. עוד סיפרה הנאשמת כי כיום היא מקבלת מענה טיפולי הולם במסגרת שירותי הרווחה בריאות הנפש ואינה רואה צורך טיפולי נוסף של שירות המבחן.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון והשיקום ולא מצא אינדיקציה להמליץ על צו מבחן. הוא המליץ על הטלת עונש קונקרטי התרעתי.

שני תסקירים ניתנו בעניינה של נאשמת 2 -

הנאשמת בת 25, גרושה ואם לשני ילדים המתגוררים עם הוריה של הנאשמת.

הנאשמת ציינה כי קשריה עם הנאשמת 1 הם על רקע יחסי שכנות קרובים ותומכים. היא תארה את מעורבותה בקונפליקט הזוגי על רקע רצון למנוע הסלמתו, אולם במהלכו הגיבה באימפולסיביות ותוקפנות. עוד ציינה כי במהלך ביצוע המעשים היתה תחת השפעת אלכוהול ותרופות פסיכיאטריות והתקשתה לזכור את השתלשלות האירועים. היא שללה כוונה לפגוע במתלונן. כיום היא מכירה בנזק שנגרם ובזה שהיה עלול להיגרם. היא שללה קשר עם המתלונן ועם הנאשמת 1 מאז המעשים והביעה את אכזבתה כלפי הנאשמת 1 שלתפיסתה

גרמה למעורבותה בעבירה.

הנאשמת הביעה נכונות להשתלב בטיפול תמיכתי במסגרת הרווחה והופנתה לטיפול כזה.

הנאשמת תארה את הקשר הטיפולי כמסייע לה וכן תארה את רצונה לבסס תפקוד תעסוקתי על מנת שבעתיד תוכל לקבל שוב את המשמורת על ילדיה. היא ציינה כי כיום היא מבינה את הנזק שגרמה במעשיה ותארה תחושות בושה נוכח התנהגותה.

מהמרכז למניעת אלימות במשפחה נמסר כי הנאשמת משתפת פעולה עם הטיפול, אך היא מצוייה אך בראשיתו ועם זאת ניכר כי הוא מסוגלת להסתייע בו.

שירות המבחן התרשם כי הטיפול משמעותי עבור הנאשמת וכי ההליך המשפטי מהווה עבורה גורם מרתיע ומדרבן לשינוי ולאור כל אלה המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

התביעה הגישה בנוסף חוות דעת של מומחה לחקירות דליקה באשר לנסיבות הצתתו של הרכב ולנזק שנגרם לו וכן הוגשו תמונות המתעדות את הנזק.

ב"כ הנאשמת 1 הגיש מסמכים רפואיים בעניינה וכן מסמך מהמחלקה לשירותים חברתיים ממנו עולה כי היא מטופלת במחלקה זו שנים רבות על רקע בעיות רפואיות וכי היא מטופלת תרופתית במרכז לבריאות הנפש.

עוד צויין כי הנאשמת 1 מתפרנסת מקיצבת נכות ואינה עובדת וכי היא אם חד הורית, המטופלת בין היתר, בבת בגירה הסובלת מבעיה נפשית.

מגיליון המרשם הפלילי בעניינה של הנאשמת 1 עולה כי לחובתה הרשעה אחת משנת 2006 בעבירה של גניבה.

הנאשמת 2 נעדרת עבר פלילי כלשהו.

מעשיהן של הנאשמות חמורים ויש בהם כדי לפגוע ברכושו של הפרט ובעיקר יש בהם כדי להוות סכנה של ממש לציבור ולפרט.

מדובר בהצתתו של רכב, אשר אך במזל הסתיימה בנזק לרכוש לרכב זה בלבד.

מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ל - 18 חודשי מאסר בפועל.

מדובר במעשה מתוכנן היטב, אשר תחילתו בקשר שקשרו הנאשמות לפגוע ברכבו של המתלונן.

לצורך קידומו של הקשר ובמסגרת התכנון המוקדם הצטיידו השתיים בכפפות ובגרביונים וכן רכשו דלק.

הרקע לקשר זה הוא סכסוך כספי שנותר בין הנאשמת 1 למתלונן לאחר שהשניים היו בני זוג ונפרדו זמן קצר קודם לכן. למותר לציין כי הפתרון לסכסוך מעין זה אינו מצוי באלימות ובוודאי לא בהצתה שיש בה משום סיכון כה רב לנפש ואף לרכוש.

לנאשמת 2 אין כל קשר למתלונן והיא הצטרפה אל הנאשמת 1 על רקע קשרי שכנות וידידות ביניהן. יש לייחס משנה חומרה למעשיה, משמצאה לחבור לאחרת ולהצית רכבו של מי שאין לה כל דין ודברים עימו.

ברגיל ועל פי נסיבות המקרה לכשעצמן היה מקום להטיל על הנאשמות עונש המתקרב לעתירתה של המאשימה, אלא שמצאתי להקל מרף זה, הן בשל הודאתן של הנאשמות באשמה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר שהיה בכך והן בשל נסיבותיהן.

הנאשמת 1 היא אישה קשת יום וסובלת מבעיות רפואיות ונפשיות לא מעטות ואף מטופלת בגינן. אמנם הנאשמת שללה כל נזקקות טיפולית הגם שהיה מקום לשלבה בהליך כזה, אולם נסיבותיה האישיות הלא קלות כלל ועיקר נסקרו בתסקיר שירות המבחן.

לנאשמת עבר פלילי, אך מדובר בעבר שאינו מכביד ושהוא ישן. אז נגזר עליה מאסר מותנה.

הנאשמת 2 אישה צעירה ואם לשני ילדים אשר אינם בחזקתה, לנאשמת נסיבות אישיות קשות, כעולה מתסקיר שירות המבחן.

הנאשמת נתרמה על ידי שירות המבחן וההליך הטיפולי שהוצע לה ובשיתוף פעולה שלה, נסתייע ועשתה לשינוי הדרך. היא נעדרת עבר פלילי.

יחד עם זאת לא מצאתי כי ניתן להסתפק כהמלצת שירות המבחן בהטלת עונש צופה פני עתיד.

שירות המבחן אמון על שיקולי הנאשמים בלבד ואילו בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים ובכללם על האינטרס הציבורי. אכן, בבואו לגזור את הדין, ישקול ביהמ"ש את המלצות שירות המבחן, אך יביאן כשיקול אחד במכלול שיקוליו ולא כשיקול בלעדי.

מצאתי לעשות אבחנה מסויימת בין העונש שייגזר על הנאשמת 1 לבין זה שייגזר על הנאשמת 2 לאור כך שחלקה של הנאשמת 2 נמוך במעט מזה של הנאשמת 1 וכן לאור ההליך השיקומי שהחלה לעבור.

עוד הבאתי בחשבון כי זהו עונש המאסר בפועל הראשון המוטל על הנאשמות.

אני גוזרת על הנאשמת 1 -

שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 4/11/15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה בה הורשעה.

קנס בסכום של ₪ 750 או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ישולם ביום 15/12/15 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשמת בתשלום פיצוי למתלונן עד תביעה מס' 1 בכתב האישום בסכום של ₪ 1500.

הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/1/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני גוזרת על הנאשמת 2 -

ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 16/9/15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה בה הורשעה.

קנס בסכום של ₪ 500 או 3 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ישולם ביום 15/12/15 והשני ביום 15/1/16. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשמת בתשלום פיצוי למתלונן עד תביעה מס' 1 בכתב האישום בסכום של ₪ 1500.

הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/1/16

והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשמת 1 תתיצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 17/1/16 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

הנאשמת 2 תתיצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 17/1/16 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לכל אחת מהנאשמות כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

מוצגים שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ו, 11 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.